

Z farního diáře

Den	Datum	Hodina	
Neděle	25.9.	9.15 9.30 18.00	26. neděle v mezidobí náměstí Míru – od sousoší vyjde, za zpěvu mariánské písně od Adama Michny, procesí s replikou Palladia země české do proboštského chrámu proboštský chrám – slavnostní zpívaná mše svatá klášterní kostel - mše svatá
Středa	28.9.	10.00 17.00	Slavnost svatého Václava , mučedníka, hlavního patrona českého národa, doporučený svátek = ten, kdo nemá nějakou vážnou zábranu, měl by se dnes účastnit mše svaté ČT2 – přímý přenos mše svaté ze Staré Boleslavi kostel svatého Václava – poutní mše svatá Dnes večer v proboštském chrámu mše svatá nebude !
Čtvrtek	29.9.	17.00 18.00 19.00	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů Klášterní kostel – adorace Klášterní kostel - mše svatá Proboštství – modlitba mužů
Pátek	30.9.	18.00 18.30	proboštský chrám - mše svatá Proboštství - kaple v přízemí - společná modlitba matek
Sobota	1.10.	8.00 18.00	Začíná měsíc říjen, tradičně zasvěcený modlitbě svatého růžence Dnes se koná celodíecézni pouť pro dospělé i děti do Nových Hradů, na závěr letošního Svatého roku milosrdenství – program viz na druhé straně Masarykovo náměstí - odjezd autobusu do Nových Hradů , Večer mše sv. v J. Hradci nebude ! Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	2.10.	9.30 18.00	27. neděle v mezidobí Proboštský chrám – mše svatá s poděkováním za úrodu Klášterní kostel – mše svatá.
Středa	5.10.	18.30	Proboštství – setkání Focolare
Čtvrtek	6.10.	18.00	Pořad bohoslužeb jako ve čtvrtek 29.9.
Pátek	7.10.	18.00 18.30	Památka Panny Marie Růžencové První pátek měsíce října – den zvláštní úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu Proboštský kostel - mše svatá Proboštství - kaple v přízemí - společná modlitba matek
Sobota	8.10.	9.00 14.00 17.00 18.00	Domov seniorů v Otíně – pastorační návštěva Proboštství - Duchovní obnova s P. Sedloněm, OMI Proboštský chrám - mše sv. – oslavuje P. Martin Sedloň, OMI Zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	9.10.	9.30 18.00	28. neděle v mezidobí proboštský chrám – mše svatá se zaměřením pro rodiny s dětmi Klášterní kostel - mše svatá
Úterý	11.10.		Nezávazná památka sv. Jana XXIII., papeže, který svolal II. vatikánský koncil
Čtvrtek	13.10.		Pořad bohoslužeb jako ve čtvrtek 29.9.
Sobota	15.10.	18.00	zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru.
Neděle	16.10.		29. neděle v mezidobí pořad bohoslužeb jako v neděli 2.10.
Úterý	18.10.		Svátek svatého Lukáše, evangelisty
Středa	19.10.	18.00 18.30	Proboštský kostel - mše svatá Proboštství - setkání Focolare
Čtvrtek	20.10.		pořad bohoslužeb jako ve čtvrtek 29.9.
Pátek	21.10.	18.00 18.30	Proboštský kostel - mše svatá Proboštství - kaple v přízemí - společná modlitba matek
Sobota	22.10.	17.00 18.00	Proboštský chrám – mše sv. s nedělní platností zkušebna v klášteře – zkouška chrámového sboru
Neděle	23.10.		30. neděle v mezidobí celocírkevní den modliteb za misie , finanční sbírka při bohoslužbách bude věnována ve prospěch papežského misijního díla pořad bohoslužeb jako v neděli 2.10.

Pozvání do společenství pro mládež 2. stupně základních škol

Rádi zveme mladé lidi z druhého stupně základních škol do nově vznikajícího „spolča“, které se bude setkávat každý pátek od 19. do 20. hodiny na proboštství pod vedením pana farního vikáře P. Jozefa Gumenického. Starší „náctileté“ rádi přivítáme jako pomocníky a animátory. Program setkávání bude vytvořen po domluvě s účastníky.

Přihlášky k výuce náboženství dětí a mládeže

Stále ještě je možno přihlásit děti a mládež k výuce náboženství. Tiskopis přihlášky k výuce náboženství je k dispozici na stolku u vchodu kostela a také je možno si ho vyzvednout na proboštství. Prosíme, vyplněný tiskopis přihlášky co nejdříve odevzdejte v sakristii nebo na proboštství. Předem děkujeme.

Pozvání do „farní kavárničky“

Spolek Hippolyt (www.hippolyt-jh.cz) Vás srdečně zve každou neděli po dopolední mši svaté do „farní kavárničky“ na proboštství.

Přednáška u „sousedů“

V rámci oslav 110 let kostela českobratrské církve evangelické se uskuteční přednáška religionisty Pavla Hoška z Evangelické teologické fakulty UK. Přednáška, která chce reflektovat současnou náboženskou situaci u nás, se jmenuje **Češi mezi vírou, nevírou a pověrou**. Začíná v 10.15 a bude po ní následovat diskuse. Místo konání: evangelický kostel, Bratrská 129/IV, park pod Jakubem.

Diecézní pouť „Aby byla srdce milá“ - sobota 1.10.2016 - Nové Hradky

Odjezd autobusu v 8.00 hod. z Masarykova náměstí v J. Hradci

Předběžný program:

9.00-9.30 Registrace před zámkem

od 10.00 hod. Program pro všechny věkové skupiny, přednášky Mons. Aleše Opatrného a Doc. Tomáše Machuly, hry, stánky, občerstvení, poznávací stezka městem. Příležitost k svátosti smíření po celý den.

13.30 Divadlo Teatr Víti Marčíka (park před zámkem), nejen divadlo – viz plakáty

15.00 Mše sv. s biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem

16.00 Předpokládaný závěr

Duchovní obnova

V sobotu 8. října vás srdečně zveme na proboštství k malé duchovní obnově s názvem **Milosrdenství a síla nevyslyšené modlitby**

exercitátor P. ThLic. Martin Sedloň, OMI, misionář milosrdenství

14.00 hod přednáška

17.00 mše sv. s tematickou promluvou

Možnost zakoupení CD s přednáškou. Občerstvení vítáno.

Existují andělé? A mají křídla? (Eva Muroňová)

Bytost s křídly převádějící dítě přes lávku nad propastí? Děťátko v košilce třepetající se nad hlavami zástupů? Postava z pohádek v bílém rouchu? Ten převlečený, kdo chodí s Mikulášem a čertem, nebo snad ta postava z reklamního plakátu, která nabízí zboží?

Kdo je to anděl?

Na jedné straně podivuhodný Boží posel z biblických příběhů, který doprovází, chrání, uzdravuje a přináší dobré zprávy, na druhé straně podivný kýč ve službách světa. Mezi nimi leží obrovská propast. Propast se prohlubuje také zásluhou mnohých prarodičů, kteří se domnívají, že je dětem bližší a srozumitelnější vztah k andělům nebo k postavě malého dítěte Ježíše, a zahrnují své vnuky a vnučky anděličky a zbožnými obrázky. Je to jinak. Přirozený vztah dítěte nesměruje ke druhému dítěti, ale k rodičům. Jsou to rodiče, kteří jsou vzorem první představy dítěte o Bohu a slyšet o něm jako o dobrém, živém, velikém a velkorysém je pro dítě důležitější, než slyšet o „andělíčkoví strážníčkoví“. Jak tedy odpovídat na dětské otázky, když jsou představy o andělech spojovány spíše s obrázky, figurkami a nakupováním než s vírou? Jak mluvit s dětmi o andělech tak, aby to nebylo naivní a zastaralé? Co o nich víme? Jak vypadají? Opravdu jsou?

Existence andělů

Jsou dvě velké oblasti, ze kterých na existenci andělů usuzujeme. Jsou to biblické příběhy a naše životní zkušenost. Andělé biblických textů většinou nemívají jména a není ani přesně popsáno, jak vypadají. Není podstatné, abychom je znali a abychom věděli, jak vypadají. Podstatné je, co dělají. Andělé biblických příběhů jsou vždy spojeni s konkrétní situací, s Bohem a člověkem.

Dočítáme se, že andělé s plamennými meči střeží cestu do ráje a čekají nás v Božím království, andělé navštěvují Abrahama a zachraňují Hagar z pouště, Tóbijáše anděl doprovází, radí a uzdravuje jeho blízké, Jákobův anděl s ním dokonce bojuje, andělé mají příkaz člověka nést, aby se nezranil o kámen, Mariin anděl říká „neboj se“, andělé, které viděli pastýři, zpívají „sláva na výsostech Bohu“, k Josefovi promlouvá anděl ve snu, aby zachránil dítě před králem Herodem a andělé slouží Ježíšovi na poušti a posilují jej v Getsemanské zahradě. Andělé nás navštěvují a můžeme v nich zahlédnout Boha. Mluví jeho hlasem, přinášejí pomoc, ukazují cestu, ohlašují budoucí a jsou strážci a ochránci. Jsou neoddelitelně spojeni s příběhem, který o nich vypráví. Může to být příběh z Bible, i ten, který prožíváme. To je základní pravidlo, jak hovořit o andělech srozumitelně a citlivě. Není totiž třeba mluvit o nich samotných, ale vyprávět příběhy, ve kterých se objevují. Svět andělů je mnohem realističtější a všednější, než by se na první pohled mohlo zdát.

Zkušenost důvěry

Andělé nenápadně a tiše bdí nad osudem lidí a je škoda ochudit o ně dětský svět. První zkušenost s někým, kdo „nad ním bdí“, má dítě velice brzy. Nejbližší lidé jej drží za ruku, kousek poponesou, odstraní překážku, poradí, kudy jít a co obejít. Kdo hlídá malé dítě, ví, jak je důležité nespustit z něj oči, držet je, když dělá první kroky, a zvednout je, když spadne na zem. Pokud budeme „bdít“ nad dítětem jemně a ohleduplně, bude i jeho první zkušenost s člověkem, který jej chrání a vede, citlivá a mírná. Tato zkušenost důvěry je mnohem bližší představě o andělovi než barevný kýčovitý obrázek. Když se pak jako dospělí zamyslíme, zda jsme se někdy setkali s andělem, nevybaví se nám většinou nic neobvyklého nebo senzačního. Uslyšíme druhé vyprávět o situacích, kdy jim někdo pomohl v nebezpečí, chytil je za rameno, když jako malí chtěli přeběhnout přes cestu, svezl je, když jim v noci ujel autobus a začalo pršet, donesl ztracenou peněženku, v těžké chvíli nečekaně dodal odvalu a naději nebo se jen tak zeptal, co jim chybí. Jak rozmanité jsou zážitky lidí s anděly, tak rozmanité je i zobrazování andělů. Některý je dětský a baculatý, jiný vysoký a štíhlý, některý je vznešený a sklání se a jiný otevírá náruč.

Jak s dětmi mluvit o andělech

- S dětmi si můžeme vyprávět nebo kreslit, jak si představují svého anděla. Jaký je a jak asi vypadá?
- Můžeme si prohlédnout kostel, do kterého chodíme, a podívat se, jak vypadají obrazy a sochy andělů. Můžeme si o nich vyprávět, přemýšlet, co asi dělají, co říkají, a dávat jim podle toho různá jména.
- Můžeme dětem vyprávět, kdy jsme se sami setkali s andělem.
- Můžeme dětem beze strachu odpovídat na otázky. Stačí říct nevím, ale tuším, protože jsem zažil...
- Můžeme dětem vysvětlit, proč kreslíme anděly s křídly a proč křídla k andělovi patří. Lidé si mysleli, že nebe je nahoře, a anděl, který přichází z nebe, by se na zem nedostal jinak než jako pták.

Křídla jako symbol

Ten, kdo má křídla, je svobodný, může si létat, kam chce, a být rychle tam, kde je třeba. Schovat někoho pod křídly znamená chránit jej, opatrovat a poskytnout mu bezpečí.

Křídla k andělovi patří, ale myslím, že je nepotřebuje. Vypadá totiž jako každý jiný člověk, který znenadání přijde, utěší, pohladí a pomůže.

Nevíme a ani nikdy s jistotou vědět nebudeme, jak andělé vypadají. Jisté však je, že často prožíváme neobyčejně obyčejné chvíle, kdy je nám najednou někdo nečekaně blízko a kdy my jsme blízko druhým. A to je velká věc.

článek vyšel v 5. čísle časopisu Rodinný život z roku 2005 (kráceno)

Strážný anděl

„Když jsem studoval na keramika, měli jsme spolužáka, skvělého, taky jsme mu říkali Michelangelo ... Později odešel do Ameriky a udělal tam velikou kariéru, slyšel jsem, že se moc dobře oženil a má hodně peněz a hodně dětí... Jenže tehdy jsme byli všichni na startu, všichni jsme si připadali rovnocenní a to, že on nás už tehdy předbíhal o celá kola, dopalovalo. Záviděli jsme mu. Byl skromný a fajn kamarád, naoko jsme s ním kamarádili, teprve dneska, teď s odstupem času, vidím, co jsme byli za prevíty.

Byl zbožný. Pracoval na sošce anděla pro farní kostel někde na Vysočině, odkud pocházel. Měl tam starého pana faráře a tomu chtěl dát tuhle sošku k padesátému výročí jeho svěcení, chtěl ji věnovat do kaple andělů strážných. Chodívali jsme se na tu sošku dívat, pánové, to vám byla opravdu nebeská krása. Jako by se do toho anděla slily všechny naše sny, všechny touhy po dívce, kterou bychom chtěli milovat, i po kamarádovi, kterého bychom si přáli, byla to krása sama, dívčí i chlapecká i moudrá zralá krása zároveň, člověk se podíval tomu andělovi do očí a měl chuť si kleknout. Nebo udělat někomu něco moc a moc krásného. Jenže jsme byli prevíty.

Když náš „kamarád“ chtěl sošku vypálit, otevřeli jsme pec a snad jsme si mysleli, jak jsme vtipní, snad to byla jenom a jenom závist – pomatkali jsme tu sošku kdečím. Starým krémem na boty, zbytky barev, které jsme měli v nádobách na glazování, jeden kolega na to věnoval i sklenici sádla, které mu právě poslali rodiče. Nosili jsme k deco, holky na toho anděla stříkaly voňavky a laky na vlasy, byli jsme pravda dost opilí ten večer, jenže to nás neomlouvá. Pamatuji se, že jsme se při té naší hrozně práci stále smáli a děvčata se hihňala. Představovali jsme si, co se stane, až kolega otevře pec a vytáhne anděla, strašidelného bubáka.

Když přišel čas, kdy šel otevřít pec, všichni jsme se seběhli. Zadržovali jsme smích, tajili jsme dech, ani jsme nedutali, jen jsme po sobě pokukovali. Otevřel pec.

A my jsme strnuli. V peci stál anděl. Zářil. Vycházelo z něj světlo, jako by uprostřed něj hořel plamen, vysoký, jasný plamen. A to světlo se vylévalo do všech, kteří byli nablízku, to světlo je omývalo. A to dělala ta glazura, nepochopitelná glazura, která anděla oblékala do démantové záře. Zírali jsme a zírali. Kolega také strnul.

A pak se pokřížoval a my jsme slyšeli, jak si mumlá kratičkou modlitbu ... Myslím, že jeho pan farář nikdy nedostal krásnější dárek a že v kapli andělů strážných u nich doma, na Vysočině, mají sošku, která může vábit

procesí.

Teď jsem už pár let věřící a ze svého nového pohledu si posuzuji události, které mne v životě potkávaly. A také tuhle událost. Když někdo něco velikého krásného chce dokázat a udělat pro to všechno, co může, není síla, která by mu zabránila zvítězit. I kdyby se proti němu spikli všichni... I kdyby jeho milované dílo pomazali kdečím, poházeli blátem, nakonec se stejně před ním – a pro něj i pro ně – rozzáří.

Kolikrát jsme pak zkoušeli udělat tuhle glazuru ještě jednou, vzpomínali jsme, co jsme na anděla všechno namatrali. Bylo nám samozřejmé, že když ji dokážeme zopakovat a patentujeme si ji, budeme těžcí pracháči, ta barva byla prostě úžasná... Snažili jsme si udělat seznam toho, jak jsme co nanášeli, jak postupně jsme to nanášeli a v jakém čase po sobě – a kolik čeho bylo, kolik sádra, kolik laku na vlasy. Ale nejspíš jsme na něco zapoměli, něco jsme dali možná v jiném pořadí anebo jsme něco přidávali v jiném poměru, prostě tu nádhernou zářící glazuru se nám už ani jednou nepodařilo zopakovat, i když jsme se snažili... Tolik snažili...

Jako by ten anděl, kterého jsme chtěli potupit, nám z pece zazpíval velkou píseň o základním tajemství života. O tom, že ti, kdo jsou dobří a chtějí dobré, jsou chráněni. Vždy chráněni. A každá špína nakonec zmizí a roztaje v jejich vítězství.“

Eduard Martin (z knihy Schody do ráje, vyd. Karmelitánské nakladatelství, 2010)

Úmysly mší svatých od 26.zář 2016 do 23. října 2016

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

V - kostel sv. Václava

Po 26.9.	P	Na poděkování za přijaté Boží dary	Po 3.10.	P	Za Boží požehnání pro děti a jejich rodiny
Út 27.9.	K	Za obrácení celé rodiny	Út 4.10.	K	Za † Milana Váňu, jeho rodiče, prarodiče a duše v očistci
St 28.9.	V	Večer v 17.00: Za † rodinu Šimpachovu	St 5.10.	P	Za † z rodiny Vaculínovy a Veseckých
Ct 29.9.	K	Za † rodiče Karla a Marii Buchvaldkovy	Ct 6.10.	K	Za Jarmilu Hřebíčkovou a rodinu
Pá 30.9.	P	Za sestru Jirínu a duše v očistci	Pá 7.10.	P	Za † Marii Langweilovou
So 1.10.	P	mše sv. nebude z důvodu diecézní pouti	So 8.10.	P	Za † Martu Dolanovou
Ne 2.10.	K	Ráno: Za farnost Večer: Za † Josefa Bednáře, jeho rodiče a prarodiče	Ne 9.10.	K	Ráno: Za farnost Večer: Za duše v očistci
27. neděle v mezidobí			28. neděle v mezidobí		

Po 10.10.	P	Za † rodiče z obou stran	Po 17.10.	P	Za kněze
Út 11.10.	K	Za † rodiny Čejkovu a Jizbovu	Út 18.10.	K	Za Marii a Elišku Svobodovy a rodinu Bartůňkovu
St 12.10.	P	Za † Marii Palečkovou	St 19.10.	P	Za Emilii Svobodovu a rodinu Zídkovu
Ct 13.10.	K	Za † rodiče Petrákovy a syna Jaroslava	Ct 20.10.	K	Za vyprošení darů Ducha svatého
Pá 14.10.	P	Za † otce Aloise a duše † příbuzných	Pá 21.10.	P	Za † Jiřího Macho a Vladimíra Knoblocha
So 15.10.	P	Za † Jitku Beránkovou a rodiče	So 22.10.	P	Za † MUDr. Kolína a † rodiče
Ne 16.10.	K	Ráno: Za farnost Večer: Za dobrodince	Ne 23.10.	K	Ráno: Za farnost Večer: Za milost Boží pro duši Evy Linhartové
29. neděle v mezidobí			30. neděle v mezidobí		

Další číslo farního zpravodaje vyjde v neděli 23. října 2016

Vydává Proboštství v Jindř. Hradci, Kostelní 74/I. Zde se také přijímají vaše příspěvky do farního zpravodaje. www.probststvi-jh.cz

Číslo telefonů na proboštství: 384 361 690, mobil P. Ivo Prokop: 728 995 603, mail: prokop.ivo@dicb.cz

mobil P. Jozef Gumenický 775 124 857, mobil J. Tomasz Zbucki: 721 850 039

